

καὶ τοῦτο ὅτι / ποῖος ἤθελε εὐρεθῆν νὰ ἐναντιωθῆν καὶ νὰ σκανταλίσην σὲ ὅσαν
ἀφήνει καὶ / παραγγέλλει εἰς τὴν παροῦσαν τῆς διαθήκην νὰ ἔχη τὴν κατάρρα τοῦ
ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ / καὶ τῆς κυρίας τῆς Μητρόπολης καὶ τοῦ ἀγιωτάτου παπᾶ καὶ
τὴν ἐδικήν τῆς καὶ τῶ γονέων / τῆς εἰς τὴν ψυχὴν του καὶ εἰς τὸ ἔχειν του. Ἀκόμα
καὶ τὸ πατριμόνιο ὁποῦ δωκε κα / θῶς τοῦ τὸ γράφει τοῦ ἀφέντη πρὲς Μιχέλη τὸ
κοφερμάρει πάλι νὰ εἶναι βέβαι / ο καὶ ἀχάλαστον. Ὅθεν ρωτήθησαν / παρ' ἐμοῦ
τοῦ / [νοτ]τάριου / εἰ ἔχει παραγγεῖλει τί ἕτερον καὶ εἶπε μου / οὐχὶν εἰ μὴ ἡ
παροῦσαν τῆς διαθήκην θέλει νὰ εἶναι στερεὰ βεβαία καὶ ἀχάλαστην / καὶ ἂν ἤθελε
βρεθῆν ἄλλο γράμμα ἢ πρωτύτερον ἢ ὑστερότερον νὰ μὴν / ἀξίζην ἀλλὰ τούτην
νὰ ἔχην τὸ κύρος καὶ ἀνέκοπτο πλὴ παρακαλεῖ καὶ / ἀξιόπιστους μαρτύρους οἱ
ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρὸς τος. Ἀκόμα λέγειν καὶ τοῦ / τον ἡ ἄνωθεν ἀρχόντισσαν
ὅτιν ἀποσβιώσῃν ἀπὸ τὸν κόσμον ἐτοῦτον νὰ τρώ / γην ὁ ἄρχος τῆς ὁ σινιὸρ Φαντά-
κης ὅλα ἐκεῖνα ὁποῦ ἤτρωγε αὐτὴν ἀπὸ τὰ πράματάν / τῆς καὶ ἀπὸ τὴν ἀσπετατίβα
τοῦ γονικοῦν τῆς καὶ ἀποθανώντας του νὰ εἶναι πάλι τοῦ / ἀνηψοῦν τῆς τοῦ σινιὸρ
Ἀντωνάκην ὅλη ἡ ἀσπετατίβα. Ἀκόμη λέγειν καὶ παρακαλεῖ / τὸν ἀφέντη πρὲς
Μιχέλη ὅτιν ἂν ἴσως καὶ ἀποθάνει αὐτὴν καὶ ζῇν ὁ ἄρχος τῆς νὰ τὸ / ν ἔχην νὰ
κάθουνται μαζὶν μέσον εἰς τὰ σπίτιαν τῆς ποῦ τοῦ ἔχειν γραμμένα εἰς τὸ πα / τρι-
μόνιον του ἐπειδὴν καὶ νὰ εἶναι ξένος καὶ δὲν ἔχειν ποῦ πάγειν νὰ πορεύγουνται
μαζὶν / ὥσάν κύρης καὶ παιδὶ εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν —

/ — Ἰάκωβος Γρίσπος κανονικὸς μάρτυρας ὡς ἄνωθεν.

/ — Φραντζῆσκος Μαρανγγὸς κανονικὸς μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε.

/ — Μᾶρκος Μελεσσουργὸς μαρτυρῶ ὡς ἄνωθεν

/ — Φραντζέσκο Βρίτζιος - Γιουστινιάνος μάρτυρας στὰ ἄνωθεν.

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

402

Ἀγοραπωλησία

φ. 221^v

/ Εἰς φύλλον 228

Ἐβγαλμένη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Μαρτίου 9/ εἰς
τὴν τοπο/θεσίαν τῶν] / Γλινάδων εἰς τὸν οἶκον τοῦ κύρ Μανώλη Καπούνη ἐδῶ
παρὼν ὁ αὐτὸς κύρ Μανώλης καὶ ἀπὸ [τὸ ἄλλο μέ] / ρος ὁ κύρ Μανώλης Γληνὸς
λέγοντας ὁ αὐτὸς Γλινὸς πῶς ἀπὸ τὸ πρᾶμα ὁποῦ ἔχειν ἐδῶ εἰς [χωρ] / γιουδάκιν

ὁμπρὸς δίνει καὶ παραδίνειν καὶ πουλεῖ τοῦ ἄνωθεν κύρ Μανώλη Καπούνη ἓνα κομμά[τι χω] / ράφι καθὼς τὸ χωρίζειν ἢ στράτα ὅπου πάγειν πέρα στῶν Ἀγαμιτάδων ἡγου ἀπὸ μέσαν ἀπὸ [τὸ χω] / ράφιν φεύγοντας ἀπ' ἐδῶ ἀπὸ τὸν Χωρίο τῷ Γλινάδων νὰ πάγην μέσαν ἀπὸ τὸ χωράφι π[οῦ] / πάγειν τῶν Ἀγαμιτάδων δεξιὰ μερεὰ ὅσον χωρίζειν / ἢ στράτα / καὶ καθὼς φαίνονται καὶ τὰ σημάδια ὁ / ποῦ ἐβάλασιν ἀτοί τος ἡγου ἢ πάντα ποῦ πέφτει στὴν Κουμούνα Στράτα καὶ σύνμπλιο καὶ ἓνα / μὲ τὸ ἄλλο κομμάτιν ὅπου ἔχειν ἀγορασμένο μέσαν εἰς τὸ ἄνωθεν χωράφιν / ὁ αὐτὸς / Μανώλης / τὸ ὅποιο κομμάτιν / τὸ χωράφιν καθὼς ἐταιριάσασιν καὶ ἐβάλασιν τὸν κύρ Δημήτρη Φλάμπουρον καὶ ἐπόκοψέν / το τὸ αὐτὸν κομμάτι μὲ τὸ νὰ γυρίσῃν ἀπὸ τὸ Στρουμπουλάκιν νὰ πάγην τὸ ἁλῶνι νὰ πάγη τζ' ἂ / πόξων λάκκους τὸ ἐστιμάρασιν πάλι ἀνάμεσόν τος διὰ ρεάλια νέτα τρία καὶ ἄσπρα δε / κοχτῶ ἦτοι ρεάλια νούμερο 3 / καὶ ἄσπρα 18 / τὰ ὅποια ρεάλια καὶ ἄσπρα καθομολογᾷ ὁ αὐτὸς που / λητῆς πῶς τὰ ἔλαβεν καὶ ἐπερίλαβέν τα ἀπὸ τὸν ἄνωθεν ἀγοραστὴν τὸν κύρ Μανώλη καὶ / κράζεται πληρωμένος καὶ σαντισφάδος καὶ κοντέντος καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον τοῦ τὸ παραδίνει εἰς / τὰς χεῖρας του νὰ τὸ κάμῃ ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡς πρᾶμα δικόν του καὶ ἀγοράν του καὶ διὰ κανένα / καιρὸν ὅπου νὰ ἤθελε εὐρεθῇν τινὰς νὰ δώσῃν πείραξιν ἢ νὰ γυρέψῃν δικαιώματα / διὰ τὸ αὐτὸν πρᾶμα ὁμπλιγάρεται ὁ αὐτὸς πουλητῆς καὶ τὰ καλάν του νὰ μαντινιέρῃν καὶ / νὰ ντεφεντέρῃν εἰς πᾶσαν ἐναντίο τοῦ αὐτοῦ πραγμάτου καὶ τὰ ἐξῆς. Ἀκόμη λέγειν ὁ αὐτὸς / κύρ Μανώλης ὁ πουλητῆς πῶς τοῦ δίνει τοῦ ἄνω εἰρημένου κύρ Μανώλη τοῦ ἀγοραστῆν νὰ εἶναι καὶ τὸ / ἔμισόν πηγάδι ἐδικόν του ἡγου τὸ πηγάδι ὅπου εἶναι μέσαν εἰς τὴν μπάρτην τοῦ αὐτοῦ Γλινου / νὰ τὸ κουμαντάρῃν καὶ νὰ τὸ ἐξουσιάζῃ τὸ ἔμισόν νὰ ἔχῃν τὴν ἀπόρεψήν του εἰς τὸ νερόν καὶ νὰ / μὴν ἡμπορῇν κανεὶς νὰ περνᾷ ἀπὸ μέσαν ἀπὸ τὸ αὐτὸν πρᾶμα τοῦ Καπούνη μήτε ὁ Γλι / νὸς μήτε ἄλλος κανεὶς ἐδικός του μήτε κανέννας ξένος. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν τῆς παρούσας πουλη / σίας βάξου καὶ ἀλληλογία τῆς ἀφεντίας ρεάλιν ἀνάμισυν ἦτοι 1 1/2 / ὁ ἀλληλογηήσας νὰ τὰ ζημι / οὔται καὶ τὰ ἐξῆς εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν [[καὶ τὰ ἐξῆς]]. —

/ — παπᾶ Γεώριος Νομικὸς μάρτυρας τὰ ἄνωθε —

/ — μαστρὸ Γιάννης Καβαλᾶς μάρτυρα στᾶνωθε καὶ γιὰ νὰ μὴν ἡξέρῃ νὰ γράψῃ ἡγγραψα γὼ

/ ἐγὼ παπᾶ Γεώριος Νομικὸς διὰ λόγου του —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.